

syn til det antal studerende, der hører under et fakultets- eller fagråd, vil man fraråde at binde til bestemte valgformer.

Det foreslås derfor, at ordene „af hovedområdets faglige studenterråd“ erstattes med „i overensstemmelse med studenterrådets vedtægter for et år ad gangen“. Det er herved en selvfølgelig forudsætning, der også er tiltrådt af de studerendes repræsentanter i konsistorium, at kun studenter, der hører under vedkommende fakultetsråds eller fagråds område, er valgberettigede til dette.

c. Ifølge lovforslagets § 10, stk. 2, vælges medlemmerne af studienævn henholdsvis af fakultets- eller fagrådet og det faglige studenterråd.

Inden for de store hovedområder kan der — selv efter en eventuel opdeling i faggrupper, jfr. lovforslagets § 8 — være så store forskelligheder, at den foreslåede valg måde kan være u hensigtsmæssig, således at repræsentanterne hellere bør vælges af de lærere og studerende, der direkte omfattes af vedkommende studienævns virksomhed.

Det foreslås derfor, at § 10, stk. 2, får følgende ordlyd: „Hvert studienævn består af et lige stort antal lærere og studerende, der vælges af og blandt henholdsvis lærerne og de studerende under vedkommende studienævns område. Nærmere regler om valg af lærerrepræsentanter fastsættes af konsistorium. Nærmere regler om valg af repræsentanter for de studerende fastsættes i studenterrådets vedtægter.“

3. Opdeling i faggrupper.

I henhold til lovforslagets § 8 kan et hovedområde opdeles i faggrupper. Hvis dette sker, har hovedområdet ingen andre fællesorganer end dekanen og dennes stedfortræder, jfr. lovforslagets § 8, stk. 3, og — formentlig — et budget- og forretningsudvalg, jfr. nedenfor under punkt 5.

Denne bestemmelse fører til højst u hensigtsmæssige resultater for det lægevidenskabelige hovedområdes vedkommende. Medicinsk forskning og undervisning ved Københavns universitet vil for fremtiden foregå dels på universitetets teoretiske institutter, dels på Rigshospitalet, Københavns kommunes hospitalsvæsen og Københavns amtsråds sygehusvæsen. Der vil derfor være et åbenbart behov for decentralisering ikke

blot efter faglige, men også efter geografiske kriterier.

Da alle afdelinger imidlertid indgår i en ensartet uddannelse, er et mere omfattende fællesorgan end dekan og eventuelt budgetudvalg nødvendigt. Det lægevidenskabelige fakultet ønsker gerne at kunne dele sig i 5 sektionsråd — 2 for de teoretiske fag og 3 for de kliniske ved de 3 hospitaler — men samtidig at opretholde et fælles fakultetsråd.

Som følge af det lægevidenskabelige hovedområdes særlige forhold anser universitetet en sådan ordning for hensigtsmæssig og foreslår, at der til § 8 som nyt stk. 4 føjes: „Undervisningsministeren kan for hovedområder, hvor der gør sig særlige forhold gældende, fastsætte andre regler om hovedområdets opdeling end de i stk. 1-3 angivne.“

Selv om en bestemmelse som den foreslåede i første række må anses nødvendig for at tilgodese de særlige forhold, der gør sig gældende for det lægevidenskabelige hovedområde, kan det tænkes, at det kan være ønskeligt for andre hovedområder — eksempelvis det hovedområde, der dækkes af det nuværende filosofiske fakultet — at gøre brug af bestemmelsen.

4. Kategorier af valgbare og valgberettigede.

I henhold til lovforslagets § 4, stk. 1, § 6, stk. 1, og § 7, stk. 3, udgør universitetets fastansatte, heltidsbeskæftigede lærere en særlig gruppe af valgberettigede til rektorvalg og valgbare og valgberettigede til konsistorium og fakultetsråd. I henhold til § 7, stk. 3, udgør de deltidsbeskæftigede lærere en valggruppe til fakultetsrådet. I henhold til § 9, stk. 2, er instituttets fastansatte, heltidsbeskæftigede videnskabelige medarbejdere og deltidsbeskæftigede lektorer fødte medlemmer af institutrådene, mens det øvrige personale, stipendiater og studerende ved instituttet udgør mulige valggrupper.

Disse kategorier kan være vanskelige at anvende både efter den nuværende stillingsstruktur og efter den, der kan forudses at ville komme. Desuden er det efter Københavns universitets opfattelse tvivlsomt, om resultatet af kategoriernes anvendelse — rent bortset fra deres uklarehed — altid rammer det rette.